

ทางใจก็ยังรุ่มเร้าเหมือนเดิม ความทุกข์ใจในความรับผิดชอบต่อครอบครัว ก็ยังปรากฏให้ทราบ แต่ด้วยจริตที่ชอบกับบทปริกรรมภาวนา พุท-โร อาจารย์ทิพากร จึงมาเน้นการฝึกปริกรรม ภาวนาด้วยคำว่า พุท-โร เป็นอารมณ์ กำกับจิต... เพื่อฝึกจิตให้สงบด้วยอุบายธรรม พุทธานุสสติ

ความทุกข์ใจ เกี่ยวกับปัญหาหนี้สิน ยิ่งคิดยิ่งทุกข์เพราะอุปาทาน บนที่ดินที่ซื้อไว้ปลูกต้นสักทองรวมประมาณ 70-80 ไร่ ต้นสักทอง นั้นยังเล็กๆ อาจารย์ทิพากรปรารถนาให้หมดหนี้จึงไปเสนอ ไปถามขายให้ใครต่อใคร กลับไม่มีใครยอมซื้อให้จะขายถูกๆ ก็ไม่มีใครซื้อซักรายเดียว

เกิดสภาวะผิดเคือง ในการดำรงชีวิต ทำทุกวิถีทาง บางครั้งดูแล้วน่าจะทำได้ก็ไม่ได้คิดว่าจะดีก็ไม่ดีทำพิธีกรรมต่างๆ ทุกรูปแบบ มานับ 100 แห่ง ก็แก้ไม่ตกซักที จนมีผู้รู้บางท่านแนะนำทาง เหลืออย่างเดียวคือ การบวช

“บวชเถอะอาจารย์จะแก้ไขเคราะห์กรรมตัวนี้ตกไปได้”

อาจารย์ทิพากรจึงได้เข้าพิธีอุปสมบท ภารกิจงานราชการ เป็นระยะเวลา 15 วัน เมื่อบวชเข้ามาเป็นพระภิกษุได้เพียง 3 วัน ทางภิกษุทิพากร ก็มุ่งมั่นตั้งใจเพียรปฏิบัติอย่างจริงจัง พักผ่อนนอนเพียงวันละ 4 ชั่วโมง มุ่งมั่นอยู่กับการทำความเพียร

ในขณะนั้น เกิดความรู้สึก แปลกๆ อยู่ในจิตตลอดเวลาเพราะก่อนหน้านี้ไม่เคยมีความคิดที่จะเชื่อในสิ่งลึกลับเร้นลับแต่อย่างใด

ในขณะนั้นภิกษุทิพากร ได้มองเห็นมือลึกลับโผล่ลงมาจากเพดาน มาถึงพื้นที่ปูเสื่อนอน มาจับขา เป็นมือใหญ่ๆ ยาว น่าสะพรึงกลัว เพื่อเตือนไม่ให้หลับนอน กลางวันก็เห็น คิดว่า หมู่คณะพระด้วยกันแก๊ง พอสอบถามใครดูก็ไม่มีผู้ใดแก๊ง

“ไม่นะผมไม่ได้แก๊งนะ”

ภิกษุทิพากร จึงแปลกใจตนเอง แต่ไม่เข้าใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น พอบวชได้ 6-7 วัน จึงได้มีโอกาสออกธุดงค์กับท่านเจ้าคุณ หลวงพ่อพระครูศรี วัดผาแก้ง ก็ได้มองเห็นวิญญานคนตาย เดินวนเวียนให้เห็น จึงถือว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องธรรมดา ขณะนั้นมีความรู้สึกเชื่อมั่นแล้วว่าสิ่งลึกลับ วิญญานมีจริง บวชครบ 15 วันแล้วจึงได้ลาอุปสมบท แต่ฐานะความเป็นอยู่ด้าน เศรษฐกิจยังไม่ดีขึ้น แต่ดีตรงที่สภาพภาวะทางจิตสงบลง สภาวะที่รุ่มเร้าด้วยความดี ก็เริ่มปรากฏอยู่ทุกขณะจิตจึงได้เปลี่ยนวิถีชีวิตตนเอง ด้วยการเดินภาวนาวันละ 36 กิโลเมตร

พอถึงเวลาเช้า ก็เดินเท้าเปล่าไปสอนหนังสือที่โรงเรียนบ้านห้วยกนทา ขณะเดินไปก็กำหนดจิตไปโรงเรียนบ้านห้วยกนทา จนถึงโรงเรียน ก้าวชาชวา พุท ก้าวเท้าซ้าย